

—☉— NGÔI CHÙA ☾— CÓ HAI CHÁNH ĐIỆN

Đó là điều ta sẽ thấy ở chùa Phổ Từ khi ta lấy tâm Từ Bi để nhìn ngắm sự thật. Chúng ta có thể lấy làm lạ, tại sao một ngôi chùa có hai chánh điện? Hình thức ra sao? Và để làm gì? Nhưng sự thật là như vậy vì một chánh điện nơi an vị đức Thế Tôn còn” chánh điện” kia thiếu tượng Ngài nhưng là nơi mà tâm Phật thể hiện và dân trải; đó là bãi đậu xe mà Chùa ký hợp đồng sử dụng chung với trường học khi hoàn tất trong mùa hè này.

Theo tinh thần Phật giáo, ở đâu có Tình Thương thì ở đó có Phật. Và khi chúng ta lễ Phật, không nhất thiết là phải có tượng Phật trước mặt. Đôi khi có thể quay vào hình ảnh Phật ở trong lòng mà lễ lạy. Ở ngôi “chánh điện” thứ hai này, tượng Phật chính là sự Bình An mà phụ huynh mỗi khi đưa con em họ đến trường học bên cạnh chùa đều cảm nhận được. Từ lâu, bãi đậu xe của trường học thiếu một vòng quanh (loop) để sự di chuyển

lui tới được dễ dàng. Vì vậy mà bà Hiệu trưởng đã yêu cầu anh Tâm Nhuận khi tái bố trí chỗ đậu xe cho cả đôi bên, xin lập một vòng quanh để việc đi lại và chuyên chở các em học sinh đến trường được an toàn và thuận tiện.

Trước đây, chắc chúng ta đã có nhiều dịp đứng ở vị trí bên chùa nhìn sang để chứng kiến nỗi khó khăn của bao phụ huynh khi đưa đón con em họ. Lời yêu cầu của trường học là hợp lý. Hơn nữa, việc lập Chùa là muốn đem lại lợi ích cho mọi người trong cộng đồng nên chúng ta đã chấp nhận yêu cầu đó.

Sau đó, qua bao nhiêu cố gắng làm việc, ngày 28 tháng 8 năm 2002 là ngày nhà thầu hoàn tất bãi đậu xe phía trường học. Ngay hôm sau, ngày bắt đầu khóa học mới, quang cảnh khác thường cũng bắt đầu ở ngôi trường tiểu học này. Sáng sớm, từng chiếc xe chạy vào bãi đậu thả các em học sinh xuống, rồi cha mẹ quẹo xe trở ra, đi về trong thoải mái hoan hỷ. Và nỗi băn khoăn hay bực dọc thường nhật khi đến đây không còn. Nét tươi vui trên mặt bao người như làm rục rở thêm cùng với tia mặt trời chan hòa trước ngôi “chánh điện” thứ hai.

Hôm nay, công việc đã hoàn thành, chúng ta viết lên những dòng này để cùng nhau tự trọng tâm tâm mình hiểu được điều này, cơ hội quý báu này. Chúng ta hãy đem lòng mình trải rộng ra với tất cả mọi người. Cũng may cho chúng ta là Phật giao cho việc “dễ” trước vì trong phí tổn cho bãi đậu xe đó, trường học đã đồng ý trả một phần. Việc “khó” còn lại là ngôi chánh điện rộng 40 feet, dài 100 feet, khởi công trong những năm tháng tới đây đòi hỏi nhiều cố gắng cũng là một thử thách cho tất cả chúng ta.

Nguyện cầu hồng ân chư Phật cùng với chư vị Hộ pháp, Thiện thần gia hộ cho công việc chung của chúng ta sớm hoàn thành viên mãn.

—☉ NÓI TỐT, ☾— ĐỪNG NÓI XẤU

Sống ở đời thật là khó khăn, khi chúng ta phải tiếp xúc với mọi người hàng ngày mà phải cố gắng giữ tâm luôn được thanh tịnh. Để tránh những lỗi lầm dù nhỏ nhặt đến mấy, chúng ta cần phải cố gắng điều này; lắm lúc vượt qua khả năng chịu đựng của chúng ta. Tuy nhiên sẽ có phần thưởng xứng đáng cho những ai giữ được tâm thanh tịnh, và có chánh niệm trong đời sống của mình.

Nhìn sâu hơn, chúng ta thấy rằng không có việc tốt nào mà không thành hình từ người có thiện tâm và lòng can đảm.

Trước hết, chúng ta thử xét đến lời nói của mình. Trong đời sống hàng ngày, lời nói là một phương tiện cần thiết để truyền thông, để giao tiếp giữa cá nhân và phương tiện xung quanh. Ai cũng cần nói cả ! Nhưng nói thế nào để đem lại lợi ích an vui cho tha nhân thì ai cũng cần học hỏi.

Tổ tiên chúng ta đã có lời căn dặn: *Lời nói không mất tiền mua. Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau.* Nghĩa là phải lựa lời, chứ không phải bạ đâu nói đó, hay ung chi nói nấy. Đó là nguyên tắc. Trong năm giới cấm của nhà Phật, chúng ta thấy một điều là Không Nói Dối. Tức là lời nói cần chân thật, có giá trị xây dựng niềm tin, đem lại an vui cho người nghe và trước hết cho chính người nói!

Vậy mà đôi khi mình đi nói xấu người khác. Tại sao? Tại vì muốn bảo vệ cái ngã của mình, muốn mình hơn người, dù rằng việc này làm người khác đau khổ. Bao nhiêu là lý do không chính đáng và với bao nhiêu là động lực không tốt đẹp đã thúc đẩy người ta nói xấu người khác với mục đích làm lợi cho mình, đồng thời đưa đau khổ cho người. Đó là điều chúng ta cần tránh, cố gắng đừng để lời nói của ta tạo nên sự chia rẽ đưa đến sự ganh ghét căm thù lẫn nhau.

Trái lại, chúng ta nên nói tốt cho nhau. Hãy tập nhìn tha nhân quanh ta bằng con mắt từ bi và chánh niệm. Ai mà không tìm tòi điều tốt. Hãy cố gắng tìm điều tốt nơi người đối diện thay vì soi mói, tìm lỗi của người. Được vậy, chúng ta tập nói lên điều tốt của người hơn là dò tìm khuyết điểm nơi họ.

Hôm nay vào sở làm, chúng ta thử thực tập điều này. Hãy nhìn chị Tư ngồi bàn giấy gần mình. Lúc trước mình thấy tính chị ấy hơi cao ngạo hay làm dáng mà so với người cùng trang lứa, sắc vóc chị

chỉ hạng trung bình. Bây giờ có chánh niệm, mình thử tìm vài ba tánh tốt của chị. A đây rồi, ngó vậy mà chị Tư cũng có tấm lòng trắc ẩn biết thương người. Bằng chứng là hôm trước, trong vụ quyên góp để giúp đỡ nạn bão lụt miền Tây, mình thấy chị có đóng góp 100 đô la. Mình còn nhớ khi trao tờ giấy bạc, đôi mắt chị bỗng rung rung.

Đúng rồi đây là bản tính thương người hoạn nạn. Nghe đâu lúc nhỏ, chị Tư cũng có lúc lâm vào cảnh

nghèo túng khó khăn. Mình hít vào một hơi dài, đưa lòng bao dung của mình đi xa chút nữa, và tìm thêm điều tốt khác của chị Tư. Chị Tư cũng tốt thiệt. Công bình mà nói, mình chưa bao giờ nghe chị Tư nói xấu ai cả. Chỉ có tật khen mình mà thôi. Như vậy qua tiêu chuẩn “khen mình, chê người” chị được năm điểm trên mười. Như vậy cộng thêm tính thương người, mình có thể kết luận: chị Tư là người “chơi được” và mình cố gắng thân cận để giúp đỡ hỗ trợ nhau trong thời gian làm việc chung. Có chị, có em cũng là điều tốt cho nhau. Đến đây thì mình có thể nở nụ cười, bước sang hỏi thăm một câu thành thật và thân mật với chị Tư.

Không hiểu khi biết được câu chuyện, chị Tư có vui không, chứ trong lòng mình thật là vui. Mình đã biết sống theo đạo Từ Bi. Dùng chánh niệm để quán chiếu sự sống, tập nói tốt cho người để bắc cầu cảm thông và đoàn kết với mọi người chung quanh.

—☉ AN NGHĨA XIN NGUYỆN ĐỀN (1) ☾—

Vào ngày 28 tháng 4 năm 2004, Alameda County Building Department đã chính thức thông báo cấp giấy phép xây cất (building permit) cho chúng ta khởi công xây Chánh Điện vào mùa hè năm nay. Như thế chúng ta lại qua được một giai đoạn cam go, nhiều khó khăn!

Thực vậy, mọi sự chẳng dễ dàng, xuôi chèo mát mái nếu chúng ta nhớ đến lời dạy của người xưa “Vạn sự khởi đầu nan” để đem hết tấm lòng trong sạch sống với cuộc đời, mà phát tâm phụng sự Phật pháp. Cho dầu gặp bao khó khăn và trở ngại do nhiều nguyên nhân nhưng nhờ niềm tin vào Chánh pháp mà chúng ta kiên nhẫn thực

hiện cho được ước nguyện chung: xây dựng ngôi Tam Bảo để người xuất gia có chí nguyện đem An Lành vào chốn thế gian nhiều phong ba có nơi an trú mà hoằng pháp, và để người tại gia nhất tâm thực hành lời Phật dạy có chốn tịnh tâm mà qui ngưỡng.

Giờ đây, xin lắng lòng nhìn lại đoạn đường đi qua để rút ra vài ba bài học bổ ích cho nhau. Ba năm rưỡi trôi qua, công việc xây cất đòi hỏi ba loại giấy phép, tiến trình gặp đến bảy lần trắc trở, có đôi lúc tưởng chừng chúng ta sắp phải thoái bộ buông tay. Nếu không nhờ tiền giúp đỡ thì xác thân giả tạm này chắc cũng đã hao mòn và bao nhiêu tâm huyết gửi vào dự án ngôi già lam của chúng ta cũng bị chôn vùi theo mơ ước. Nhưng có nhau, chúng ta đã đương đầu bao trở ngại, chịu đựng bao gian nan, cùng nhau vượt qua bao thử thách để đạt được tâm nguyện chung.

Được như thế, trên hết ắt phải kể đến Nhân Duyên quý báu mà Tam Bảo đã dành cho đưa đến đạo tràng. Một miếng đất nhỏ với nhiều tấm lòng thành đã tạo nên một cơ duyên cùng phát tâm xây dựng cảnh già lam. Ông Darrell Gray, zoning administrator, tự tay cầm bút màu phác họa bãi đậu xe với yêu cầu đạo tràng cùng trường học bên cạnh hợp tác để đem lại lợi ích chung cho cộng đồng. Mà cũng tiện lợi cho đôi bên, ngày thường trường học tận dụng tiện nghi, còn cuối tuần nhà chùa sử dụng tất cả bãi đậu xe gồm 100 chỗ. Ra trong buổi điều trần lần đầu, hàng xóm lên tiếng ủng hộ khi biết chúng ta “ăn chay, ngồi thiền” đi theo con đường Từ Bi Hỷ Xả của đạo Phật. Điển hình là cho tới bây giờ, bà hàng xóm Doris Silva thỉnh thoảng vẫn gửi tấm thiệp với chi

phí 25 mỹ kim để ủng hộ công trình xây dựng nhà chùa “just because you are very nice to me and work hard to bring good activities to the neighborhood” bà thường nói như vậy. Năm nay, bà đã trên 80 tuổi và ngày ngày đến nhà thờ lần chuỗi. Ngoài ra còn những người ngoại quốc khác, dù không cùng tôn giáo, văn hóa, cũng có nhiều thiện cảm và yểm trợ thực tế.

Còn trong cộng đồng chúng ta, sự đóng góp dưới nhiều hình thức đến từ mười phương tràn đầy ý nghĩa. Tịnh tài đóng góp dù nhiều hay ít luôn được gửi kèm theo tâm thành xây dựng mái chùa chung. Từ một sư chú ở tiểu bang xa, để dành được trăm hai gửi về cúng dường trong lễ Đạp Đá vừa rồi. Cho đến trong dịp Tết, những bao thư màu đỏ lớn nhỏ khác nhau đều có tịnh tài góp phần công đức. Còn lưu giữ lại để làm kỷ niệm là số tiền bán lon nhôm gom góp được \$8.81 của một đạo hữu ở Vallejo. Không thể nào ghi hết được những trường hợp đóng góp với con số tịnh tài \$531,100 trong thời gian qua. Với ngân khoản trên, cộng với bàn tay công quả chúng ta đã hoàn tất được những công trình cơ bản của

công cuộc kiến thiết ngôi tự viện đó là: hệ thống thoát nước, bãi đậu xe, đồ án thiết kế và những chi phí, lệ phí cho công việc này cùng là cảnh quan hòn non bộ ở vườn sau.

Nổi bật như một ấn tượng trong tâm khảm nhiều người là pho tượng đá bồ tát Quán Âm đứng trên cao đưa bàn tay tế độ nhỏ nước cam lồ chúng sanh mong sao cho mọi người không phân biệt trai gái già trẻ, trắng vàng đen xám ...đều được lợi ích an vui.

Thứ đến là TẮM LÒNG. Thú thật không biết phải bắt đầu từ đâu vì bàng bạc và mênh mông. Từ những khuyến khích yểm trợ đây đạo tình của tu viện Kim Sơn, qua đến sự góp sức hăng say trong các buổi cơm chay gây quỹ (của quý Bác, quý Chị) rồi những ý kiến đóng góp bao lo toan cùng nhau chia ngọt xẻ bùi trong những lúc khó khăn của những lần xin được giấy phép cần thiết (quý Anh soạn thảo Đồ án, Nhà thầu Xây Cát). Hình ảnh ba bốn người hàng xóm cùng dắt díu nhau lên hội trường County để góp lời ủng hộ dự án xây chùa, thật khó quên trong tâm trí những người tỵ nạn chúng ta. Nào là nghĩa tình mà ngôi trường láng giềng dành cho, nào là nhân viên giáo dục cao cấp của Khu Học Chánh chấp thuận điều kiện thoát nước mà bản vẽ đòi hỏi. Nào là phụ huynh học sinh và con em phát tâm đem đến bức tượng sành, vài chậu bông để góp vào hòn non bộ làm đẹp cho cảnh chùa. Tóm lại, việc xây chùa giờ đây không còn là việc riêng của chúng ta mà được sự đồng tình, hoan hỉ góp sức của người dân ở địa phương.

Còn trong sinh hoạt của đạo tràng, từng đêm lời cầu nguyện dâng lên Tam Bảo. Có người nghe riết thuộc

lòng lời khẩn nguyện “gặp được thuận duyên để công tác sớm hoàn thành viên mãn.” Trăm người như một. Ngàn cõi lòng cùng hướng về một mục đích chung. Từ nay, bà con Phật tử ở xa về thăm có quá bộ vào khu vườn xưa hoang phế giờ có hoa thắm xinh. Nếu có từng đặt từng bước chân thiền hành, có lẽ ai cũng nở nụ cười thấy đây là mảnh đất nhuận hòa đạo tình chan chứa thương yêu và sung mãn sức sống.

Sau nữa là NIỀM VUI có mặt khi làm việc bên nhau. Lễ Đặt Đá vừa rồi là hình ảnh điển hình với trên 30 Tăng Ni và hơn 500 Phật tử, đoàn viên gia đình Phật tử tham dự. Ngoài ra, ai mà quên được tiếng cười rộn rã trong những lần xắt gọt, nấu nướng sửa soạn những bữa cơm chay thân mật.

Còn một hình ảnh cách đây không lâu, buổi chiều sau một ngày làm việc mệt nhọc, anh Quảng T. đến sân sau chùa Phổ Từ cạnh hòn non bộ bắc một cái ghế, ngồi yên tận hưởng cơn gió mát thoảng qua. Anh nói “như cảnh bông lai Thầy ạ”. Thật ra ai có dịp ngồi yên ở đó lắng lòng tĩnh thức, rồi mới hiểu thấu đáo lời phát biểu của anh. Đó là niềm vui đang chờ đón tất cả chúng ta. Chỉ cần đến chùa ngồi yên là đã được an vui rồi.

Nói chung, công việc đang tiến hành thuận lợi với tất cả nhân duyên tâm nguyện đưa đẩy. Xin chấp tay cảm tạ ơn Đời, ơn Người, hứa nguyện siêng năng tu tập, ra sức hoằng dương Phật pháp để đền trả phần nào công ơn to lớn của thiện hữu trí thức đàn na thí chủ xa gần. Nguyện cầu Phật lực từ bi chứng giám gia hộ cho công tác xây dựng chùa Phổ Từ sớm được hoàn thành.